

Vidim ga, ali ne sada: motrim ga, al' ne iz blizine: do Jakova zvijezda izlazi, od Izraela žezlo se diže.
(Br 24,17)

Ove riječi su proroštvo Bileama, sina Beorova o Onome koji će doći, o onome za kojim čezne sav Izrael, o onome koji je smisao Izraelova izabranja.

Vjeruje se da je baš ovo proroštvo došlo u ruke trojici perzijskih mudraca, koji su izučavali ljudsku mudrost, u želji da pronađu zadovoljenje čovjekove temeljne čežnje, a to je vječna sreća. Tako su u proučavanju naišli i na židovske svete knjige, među ostalim i na Knjigu Brojeva, te u njoj pronašli Bileamovo proroštvo o Jakovljevoj zvijezdi koja je znak onoga koji će vladati svijetom. Pošto su ovo pomno proučili dali su se u traganje za Njim. Pratili su neobičnu zvijezdu za koju su vjerovali da je zvijezda Jakovljeva i išli za njom sve do kraljevskoga dvora u Jeruzalemu. Mislili su da su došli na pravo mjesto, mislili su da će naći pravi odgovor u kraljevskome dvoru, kod kralja i njegovih mudraca, no naišli su na bahatog Heroda i slijepe muudrace. Zvijezda vodilja ih pozivala da krenu malo dalje u obližnji gradić Betlehem. I tu se zvijezda zaustavila i obasjala pećinu koja je pastirima i njihovu blagu služila kao zaklon od kiše i hladnoće. Sjaj zvijezde bio im je jasan znak: pronašli su pravu Zvijezdu Jakovljevu, onoga koji će vladati. Pronašli su dijete u jaslama koje je bilo odgovor na njihovo traganje, pronašli su ispunjenje svoje čežnje i čežnje čovječanstva. Nigdje ne nalazimo njihovo iznenađenje kraljem koji je rođen u štali, među životinjama. Štoviše, oni su posve uvjereni da je njihovo traganje za vječnom srećom i smislom došlo do kraja pronalaskom ovoga djeteta. To potvrđuju darivanjem djeteta vrlo vrijednim darovima i time što se ne vraćaju u Jeruzalem Herodu da s njime i njegovim mudracima raspravljaju, nego oni nastavljaju novim putem u svoju domovinu.

Zar svi nemamo iskustvo stalne čežnje i želje za trajnom srećom? Prema sv. Augustinu, sve naše čežnje i želje, pa i one grešne, samo su nespretni izrazi našeg grijehom ranjenoga srca koje traži Boga. Duboko u nama je samo jedna čežnja, čežnja za Bogom u kojem jedino čovjek može pronaći svoj mir i smisao svoga života. Božja namisao jest da ova čežnja srca povede čovjeka k Onome koji je jedino može ostvariti. On želi da se ona okrene k Njemu, svom punom i cjelovitom ispunjenju.

Krenimo i mi, ovoga došašća u potragu za Bogom, slijedimo svoju čežnju. Upustimo se u pustolovinu s mudracima i slijedimo znakove koje nam šalje Bog. On nije Bog skriveni, već Bog koji nam se neprestano otkriva. Krenimo i mi s mudracima za Zvijezdom koja nas uvodi u otajstvo Božića: poklonstvo Utjelovljenom Bogu – Isusu Kristu.

S.